

Datum vydání:
18. června 2013
Číslo:
1/2013
Ročník:
III
Cena:
10,- Kč

Nejdůležitější body:

- **Průzkum k DÚ - strana 2**
- **Věřte - nevěřte (o léku Pravopisore-versum) - strana 2**
- **Co plánujete na prázdniny - strana 7**
- **Rozhovor s učitelem - strana 10**

**Fajn prázdniny
všem žákům
přeje
Jednička**

Uvnitř tohoto vydání:

Škola naruby	3
L. Pavlíková : Nepovedené čarování	4
Když úkol, tak čtení nebo referát	5
Projektový den u příležitosti Dne Země	7
Příspěvky kamarádů z 1. stupně	8
Preventivní programy: zábava, spolupráce, fajn lidi	11
Našli jsme poklad	11
Přídavek	13, 14

Jednička

ŠKOLNÍ ČASOPIS ŽÁKŮ 1. ZŠ RAKOVNÍK

JEDNIČKA OSLAVILA DVA ROKY

Milí redaktoři,

školní časopis Jednička má za sebou dva roky fungování a současně se přiblížil konec školního roku. Je na čase shrnout, co se nám za tu dobu podařilo - nebo taky nepodařilo: (Předně se pojďme podívat na několik statistických údajů. Za dobu existence Jedničky jsme vydali čtyři čísla časopisu a jeden zimní speciál. Pravdou je, že vaše očekávání ohledně počtu vytvořených čísel byla jiná. Většinou však jen do chvíle, než jste si sami vyzkoušeli, jakou práci dá vytvořit byt' jen jeden jediný poctivý článek. Každopádně zmíněná čtyři čísla a zimní speciál představují více než šedesát stran čtení, které jsme se navíc nesnažili „nabobtnat“ změnou velikosti písma.

Skladba příspěvků by se dala shrnout slovy „zkoušeli jsme leccos“. Pro stránky Jedničky jste tak během školního roku připravili reportáže, interview, úvahy, mezi vaše oblíbené „kratochvíle“ patří tvorba nejrůznějších kvízů.

Ne všechno však bylo tak růžové, jak by se mohlo dle výsledku v podobě Jedničky zdát. Obecně největší problém vám činí nedostatek vůle dotáhnout mnohdy dobrou myšlenku do kvalitního konce se vším, co k tomu patří. Snad jste si ani nemohli myslet, že lze publikovat první větu, která vás napadne, navíc napsanou s gramatickými chybami. Představte si, jak by to vypadalo, kdyby se v novinách objevil titulěk hlásající, že čeští hokejisté získali sedmé „mýsto“ - ano, i takové perličky jsem našel.

Stejně tak máte rezervy v práci s počítačem, především pak s textovými úpravami. Marná sláva, formátování textu je prostě složitější než hry ovládané dvěma šipkami.

Musím však před vámi také smeknout; řada z

vás projevila v práci nebývalou kreativitu a vaše články se staly ozdobou časopisu; pravda, ocenění jsme jako v minulém roce v soutěži organizované ministerstvy obrany a vnitra nezískali, ale určitě je co číst. Navíc jak se hezky česky říká - nemusí pršet, jen když kape.

Zjistili jste, že dobrá práce se vyplatí. Nejednou jsme během hodiny zatleskali povedenému rozhovoru nebo vtipné úvaze a jakoby tím autorovi vzkázali, že se mu něco podařilo, víme o tom a tudíž se jeho příspěvek dočká publikace. Třeba ne hned té „ostré“, ale zatím jen internetové...

Souběžně s papírovou Jedničkou totiž provozujeme také elektronickou verzi časopisu. Všichni ji znáte, takže pro pořádek - najdete ji na <http://casopis-jednicka.webnode.cz>.

Do dalšího roku vám předepisuji dva léky (jsou virtuální, takže doufám, že se po nich nikdo nebude ptát v lékárně). S užíváním začněte až na konci srpna. Vždyť prázdniny jsou přeci jen obdobím klidu a pohody a přeji vám je hlavně slunečné se spoustou zážitků.

Od začátku září pak jednou denně S-Kritizin (čti sebekritizín), který vyrovnává hladinu autorovy sebekritiky. Doplňkově pak v neomezeném množství Chu-tin (čti chutyn) pro povzbuzení chuti k práci. Zatím je ve stadiu pokusného ověřování a není zřejmé, jestli určitá část mladé populace není proti preparátu imunní, ovšem některým jedincům doporučuji neohlížet se na výhrady odborníků a doporučené dávkování a zahájit co nejdříve intenzivní léčebnou kúru. V opačném případě hrozí odumření mozku a některých dalších částí těla, např. rukou.

Pěkné prázdniny, K. Folber, člen redakční rady školního časopisu za pracovníky

Zdá se, že názor na domácí úkoly nemají žáci úplně vyhraněný; je pravdou, že část z nich volá po zrušení domácích úkolů nebo zavedení úkolů dobrovolných, ase sami žáci v tom rozhodně jasno nemají. Více k tématu se můžete dočíst v příspěvcích na stranách 2 - 5. (fotografie z akce Škola naruby - školní archiv).

Najděte v časopise, co žáky baví

Ve druhém čísle časopisu Jednička najdete (kromě spousty dalších zajímavých příspěvků :))) seriál článků k tématu koníčků našich žáků. Pro snazší identifikaci jsme každý příspěvek k tomuto tématu označili symbolem koníčka. Čtenářům to nechceme zjednodušit až příliš, proto jsme jednotlivé příspěvky „rozptýlili“ do celé Jedničky se vzkazem: Chcete se dozvědět, co žáky baví? Vypátrejte články. Tak například - věděli jste, že máme mezi sebou talentovanou šachistku?

Průzkum k DÚ

K velkému tématu domácích úkolů jsme se rozhodli ve třídě udělat průzkum. Položili jsme pět otázek.

Na otázku: **Kde si děláš domácí úkoly** odpověděla většina žáků „doma“, zbytek potom „ve škole“ a nebo si „úkoly nedělají vůbec“.

Na druhou otázku: **Byl/a bys pro zavedení dobrovolných domácích úkolů?** - většina žáků je pro zavedení dobrovolných úkolů, ostatní nevěděli a dva žáci by pro nebyli.

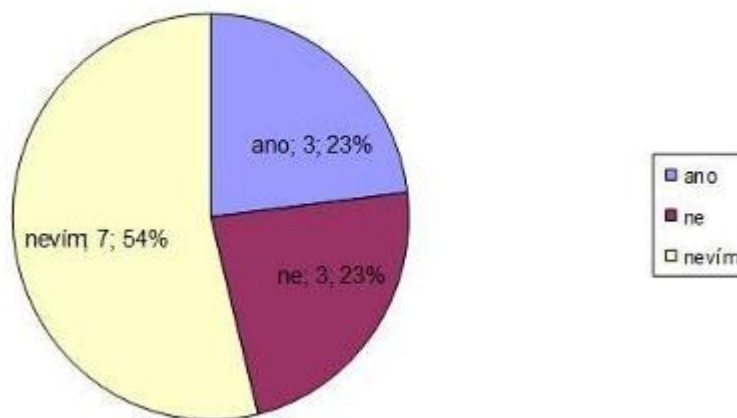
Další otázka: **Souhlasili by se zavedením dobrovolných úkolů tvoji rodiče?** Na tuto otázku odpověděla většina žáků, že neví, rodiče čtyř žáků by byli pro a rodiče dvou žáků by byli proti.

Předposlední otázka: **Pomáhají ti rodiče s domácími úkoly?** - sedm žáků odpovědělo „ano“, pěti žákům rodiče nepomáhají a ostatním jen někdy.

Poslední otázka je znázorněna grafem.

Co říci závěrem? Žáci by sice byli pro zavedení dobro-

Psal/a bys dobrovolné domácí úkoly?

volných úkolů a jejich rodiče by souhlasili také, ale otázkou je, zda bychom na úkoly za chvíli nezanevřeli úplně. Pod pojmem „nevím“ se zcela jistě „schovává“ řada žáků, kteří asi nechtěli „na plnou pusu“ říci, že by se na úkoly ani nekoukli... Nakonec, ještěže žáci nemo-

VĚŘTE - NEVĚŘTE

Na trhu se objevil nový lék na zlepšení pravopisu. Přinášíme úplné znění reklamy, jak ji zveřejnil výrobce na svém webu. Pro čtenáře Jedničky připravil redaktor Marek Steinbach z 8. B.

Ahoj, máš problémy se svým pravopisem a hledáš lék na jeho zlepšení? Všichni ti nadávají kvůli tomu, jak píšeš? Neboj se, tvůj problém bude hravě vyřešen díky novému léku „Pravopisoreversum“ dr. Šunky. Tento lék je v instantní podobě a jeho účinek je překvapující.

Přijď a vyzkoušej ho na vlastní kůži... Stojí pouhých 250 Kč + získáte placku Dr. Šunky zdarma!

Stručný popis léku

Lék „Pravopisoreversum“ je praktický a účinný

Pokračování na straně 9

Kristýna Jelínková provedla mezi žáky malý průzkum; cílem bylo zjistit, jaké mají plány na prázdniny a co si představují pod pojmem ideálně strávená dovolená. Závěr není úplně jednoznačný - pro někoho je důležité strávit dovolenou s rodinou, pro někoho u moře, u koní, v přírodě. Každopádně bez sluníčka by to tak krásné nebylo. :-)

Názory několika žáků najdete na straně 7.

Reportáž M. Jankovcové

S „kolegou novinářem“ Petrem Bidrmanem jsme se ve středu 20. března podívali do tříd, kde naši žáci vyučovali místo opravdových učitelů. Přinášíme reportáž.

Žáci si vyzkoušeli, jaké je to být učitelem. Někteří třeba chtějí v budoucnu být učitelem, a takto si to mohli nanečisto vyzkoušet.

První hodinu jsme byli v 1.B, učily holky ze 3. třídy, Lucka Švarcová a Kája Brngálová. Prvňáčci se zrovna učí písmenka, a tak si pro ně holky připravily úkoly spojené právě s písmenkou.

Než začaly psát do svých písanek jména, pečlivě si procvičili ručičky, aby je při psaní nebolely. Paní učitelky vyvolávaly dobrovolníky, kteří šli jméno napsat na tabuli. Všichni se zapojovali a předháněli, kdo půjde jméno napsat. Později holky procházely kolem lavic a jako pravé paní učitelky pečlivě kontrolovaly, co děti píšou. Holky myslely na všechno, a protože se děti musí učit kromě psaní i číst, četly si pohádku *O červené řepě*. K pohádce poté vystříhaly obrázky a seřazovaly, jak jde pohádka za sebou.

Byla to opravdu škola hrou a děti si tuhle hodinu moc užily. Měly radost, že si mohly vyzkoušet něco nového. Ke konci hodiny upustily od učení a zahrály si právě pohádku o Červené řepě.

Třetí hodinu jsme se vydali na hodinu matematiky do 8.A Radka Tvrze. Před začátkem hodiny se žáky snažil odreagovat různými otázkami typu: Jak se těší na dnešní hodinu apod. Proběhla také bedlivá kontrola pomůcek.

Zvoní, a Radek si stoupá před třídou se slovy: „Dobrý den, jsem Radek Tvrz a dnes bude naším cílem naučit se násobení mezi závorkami.“ Nastává drobná chyba a Radek ihned zareaguje. I mistr se podle jeho slov může splést..

Zavládlo ticho, všichni žáci začali

psát a Radka pilně poslouchat.

Pokud někdo něco nechápe, nebo něčemu nerozumí, Radek ochotně každému pomůže. Společně si kontrolují cvičení z učebnice. Radek překypuje elánem a vtipem. I paní učitelka si v zadní lavici s úsměvem píše poznámky k dnešní hodině.

Počítá se u tabule. Radek každého, kdo jde k tabuli, radostně přivítá se slovy: „Tak jdeme na to, chlapec.“ apod.

Na konci hodiny ještě všem stihne zadat domácí úkol s tím, že si zkontroluje, jestli ho všichni napsali.

Na to, že Radek vysvětloval úplně novou látku, to byla velmi zábavná a zajímavá hodina.

**REAKCE REDAKCE
KÁJA, LUCKA I RADEK ROLE
UČITELŮ ZVLÁDLI. RADKU,
TY JSI SNAD LEPŠÍ ZA KAT-
EDROU NEŽ PŘED NÍ...**

ŠKOLA NARUBY V REŽII ŠKOLNÍHO PARLAMENTU

Po roce, skoro na den přesně, pořádal Školní parlament při naší škole další školu naruby. Stalo se tak u příležitosti Dne učitelů, který se v Česku slaví v den narození významného českého pedagoga. Víte kterého - nejprve hádejte, teprve potom se podívejte na stranu 8, kde najdete správnou odpověď.

Reportáž P. Bidrmana

Druhou hodinu jsme se byli podívat na hodině tělesné výchovy ve 3. třídě s panem učitelem Filipem Podhorským (pozn. red. - pan učitel byl o dva roky starší než žáci).

Tak jako začíná každá hodina tělocviku u profesionálních učitelů začala u Filipa.

Pokračování na straně 6

TÉMA JEDNIČKY: DOMÁCÍ ÚKOLY A POZNÁMKY

Když se řekne **zima**, vybaví se každému něco jiného; řidičům závěje a dopravní zácpy, dětem spousta radosti, stavění sněhuláků, zarytým lyžařům hodiny strávené na svahu, starým lidem nebezpečné chodníky, někomu třeba také nutnost vytápění rodinného domku, které stojí nemalé peníze. (red)

Když se řekne **POZNÁMKA**, vybaví se mi:

- proslov rodičů „Zase další poznámka? To je už druhá za tento týden!“,
- zákaz „Tento týden nesmíš na televizi!“
- domácí vězení,
- strach,
- vynadání od třídní učitelky,
- zase další řádek popsaný v žákovský knížce,

Když se řekne **DOMÁCÍ ÚKOL**, vybaví se mi :

- spousta ztraceného času, který můžu využít k něčemu jinému,
- nudná záležitost,
- moc přemýšlení - namáhání mozkových buněk,
- věc, kterou musím udělat, jinak dostanu úkol navíc,
- procvičování,
- úkol, který dám zase opsat spolužákům. (K. Vokurková)

Více k tématu také na straně 5.

A co Vy, čtenáři, jak to vidíte s domácími úkoly? Pište nám svoje názory a zkušenosti s nimi na jednička@1zsrako.cz - zveřejníme na webu.

KDYŽ SE ŘEKNE DOMÁCÍ ÚKOL, VYBAVÍ SE MI NAMÁHÁNÍ MOZKOVÝCH BUNĚK

Domácí úkol žákům určitě čas od nemělo přehánět. Aspoň tedy u času prospěje. Osobně si ovšem starších žáků. Úkoly, jak jsem řekla, myslím, že učitelé, co nechtějí podpis rodičů k úkolu, o něj ani tolik nestojí, snad, že to dělají jen z povinnosti. Kolik žáků si udělá úkol, když nemusí mít podpis, vždyť je to jednodušší o přestávku opsat. Jsem ale toho názoru, že úkol je pro nás a ne pro učitele. Ráda si udělám úkol, který mě připraví na písemnou práci. Možná, že kdyby učitelé dávali známku za každý úkol, bylo by víc aktivních žáků. S úkoly by se to však

jsou sice dobrým procvičením, ale já bych spíše podpořila více referátů; referát mi přijde daleko zábavnější než psaní referátů. Jsme museli přečíst alespoň 3 strany. To je vlastně také forma domácího úkolu a osobně si myslím, že velice potřebná. (K. Jeličková, 9. B)

Pozn. red.: Slovo domácí znamená, že učitel očekává, že úkol bude vypracován doma. Přinejmenším pro určitou část starších žáků utopie.

L. Pavlíková: Nepovedené čarování

Jarní prázdniny jsem prožila se svými kamarády nebo u babičky. Ta bydlí v Mutějovicích, které jsou asi 15 minut od Rakovníka. Moc lidí, se kterými se bavím, tam není. Já si ale bohatě vystačím se svojí babičkou. Někdy bych řekla, že je s ní větší sranda než s kamarády. Zvlášť když řekne s ezoterikou a s magií. Sice jsme se tam něco dočetli, jenže - holubí krev vážně shánět nehodlám. Seděli jsme v cukrárně a listovali knížkou. Nic. Ani v jedné ze čtyř knížek nic nebylo. Bohužel naše nadšení z kouzel skončilo a my docela smutně odcházeli domů.

TÉMA JEDNIČKY: DOMÁCÍ ÚKOLY A POZNÁMKY

Když se řekne **POZNÁMKA**, vybaví se mi:

- úzkost,
- ponaučení pro příště,
- zapřemýšlení nad sebou,
- špatné svědomí,
- výčitky
- trauma
- slohový projev v žákovské knížce
- Poznámka je pro mě znamení, které mi dá pro příště varovný signál, že už si musím dávat větší pozor. Je to výstraha nejen pro mě, ale i rodiče, kteří nejsou určitě rádi,
- průšvih,
- dusno,
- nesmysl. (L. Tiknerová, L. Pavlíková)

Když se řekne **DOMÁCÍ ÚKOL**, vybaví se mi :

- velká nuda, která mi zabere mnoho času,
- že nemohu občas ven s kamarády, protože nám učitelka dá někdy i cvičení, které jsme nestihli ve škole,
- někdy to, co po mě chtějí, nepochopím a trvá mi to ještě déle než obvykle,
- že bych se na to někdy...a šla někam s kamarády, ale to ovšem nemohu, skončilo by to poznámkou a zbytečně možná i pětkou.
- domácí vězení, nadávky, domácí peklo, poučování,
- ztráta času, procvičování látky, lepší zapamatování učiva,
- nuda, ale zase to je lepší, než pětka, či cokoliv jiného z čeho nás doma čeká peklo,
- povinnost,
- ztráta času,
- nesmysl,
- podpis rodičů,
- pětiminutová záležitost,
- ubírání času kontrolováním v hodině.

Z. Svojšová, L. Pavlíková, M. Steinbach, L. Kundrat
Fotografie: školní archiv

Osobně si myslím, že domácí úkoly jsou žrouti času, ale zase druhou stranu nám pomohou lépe si zapamatovat učivo ze školy, což je lepší, než nadávky od učitelů, že zase něco neumíme.

P. Bidrman: DOMÁCÍ ÚKOL

Další strávený čas psaním dú.
Potom prosím o radu strejdu.
Strejdo pomoz, nevím si s tím rady,
tohle přeci musíme dát dohromady,
já už nechci další pětku,
já nechci další poznámku,
proč u toho musím trčet až do pátku?
Proč a na co domácí úkoly?
Nevím co s tím,
Co se s tím úkolem mým?
Co z toho budu mít?
Jen další čas strávený,
A tím pádem ztracený.
Proč děti musí dostávat úkoly?
Aby se naučili to, co neumí.
Proč musí být úkoly tak strašně těžký,
když z toho vždy jsou samý pětky,
proč to nemůže být jen 1+1?
Protože by nám s tím pomáhal strejda. Můj strejda Jenda.
Už jsem na to přišel, musím mít kalkulačku.
A od paní učitelky dostanu jedničku.

Když úkol, tak čtení nebo referát

Domácí úkol žákům určitě čas od času prospěje. Osobně si ovšem myslím, že učitelé, kteří nevyžadují podpis rodičů k úkolu, o něj ani tolik nestojí; možná to dělají jen z povinnosti. Kolik žáků si udělá úkol, když nemusí mít podpis, vždyť je to jednodušší o přestávku opsat.

Jsem ale názoru toho, že úkol je

pro nás a ne pro učitele. Ráda si udělám úkol, který mě připraví na písemnou práci. Možná, že kdyby učitelé dávali známku za každý úkol, bylo by víc aktivních žáků. S úkoly by se to však nemělo přehánět. Aspoň tedy u nás u starších. Úkoly jsou sice dobrým procvičením, ale já bych podpořila více referátů. Jsou daleko zábavnější a je to forma učení, při níž se dozvíme spoustu nových informací. Pro 1. stupeň bych ale určitě úkoly

nechala. Docela mě mrzí, když vidím, jak ubývá čtenářů, i když teď se sama červenu, jelikož čtení teď také odbývám.

Pamatuji si, že na 1. stupni jsme měli notýsek a každý den jsme museli přečíst alespoň tři strany. To je vlastně také forma domácího úkolu a čtení bych určitě nevynechala. Je dobře, že škola má projekt Čtení nás baví, jelikož na čtení bychom si opravdu čas udělat měli.

(M. Jankovcová, 9. B)

pokračování ze strany 3

„Nástup!“ zavelel pan učitel a všichni se seřadili do dvou řad připraveni naslouchat rozkazy pana učitele. Hodina začala rozvíčkou a dobrou náladou. 4 kolečka a poté se rozvíčít od hlavy až k patě.

Následovalo deset dřepů a rozvíčka byla u konce - může začít míčová hra.

Děti 3. třídy září radostí a překvapením. Filip jako by byl profesionál ani slůvko mu nevypadlo.

Měl v tom jasno!

Začala vybíjená, míč lítá sem a tam, radost je vidět na každé tváři. Pravidla každý zná!... někteří už jsou vybití. Míče létají rychlostí stěly.

Děti jášají, podporují hlasitým pokřikem svůj tým.

V hřišti zbývá pár nevybitých dětí, které se snaží zvitřit pro svůj tým. Hra končí a s ní také hodina tělocviku, kterou měl na starost Filip Podhorský.

„Končíme, nástup!“ zvolal Filip.

Děti se seřadily a s radostí odcházely do šaten.

Paní učitelka pochválila Filipa za dobře odvedenou práci.

Filip se s námi loučí a odchází zpět do své třídy.

Co mě baví: T. Cinková

Svůj volný čas trávím tak, že jsem stále doma a povídám si s babičkou. Když se s babičkou nudíme, tak si povídáme nebo hrajeme s kocourem Filipem. Ráda ho též trávím se svými sourozenci, i když někdy si vážně

lezeme na nervy. Ale ve skutečnosti se máme rádi. Dále se o svůj volný čas ráda podělím kamarády, se svou postelí a čerstvým vzduchem...

Projektový den u příležitosti Dne Země

Čistírna odpadních vod

Letošní den Země naše škola oslavila velmi vesele. Pro nás pro žáky byla připravena řada zajímavých projektů, na jednu stranu mě snad i mrzí, že jsme se mohli zapojit jen do jednoho projektu. Po těžkém rozhodování jsem si vybrala exkurzi do rakovnické čističky, kterou zorganizovala Mgr. Milena Mouchová. I když počasí nebylo tak krásné, jak bychom si přáli, vydali jsme se v půl deváté k chemičce. Přivítal nás velmi sympatický mužík, který trochu vypadal jako hříbeček, ale po celou dobu exkurze nás velmi naučně se vším seznámil a myslím, že nás to všechny bavilo. Ani mírný zápach nás neodradil a vydrželi jsme. Po prohlídce celého areálu přišla řada i na naše dotazy, kterých nakonec pár padlo. Když naše doba vypršela, vydali jsme se najít vhodné místo na vyplnění papíru, který nám paní učitelka připravila. U cyklostezky směrem na Křivoklát jsme si našli místo, kde jsme práci zpracovali všichni celkem úspěšně. Náš den Země skončil v parku na dětském hřišti, kde jsme si všichni bez výjimky vesele hráli. Škoda jen, že se nás už pár žáků nezúčastní příští rok.. J (K. Jelínková, 9. B; fotografie: školní archiv a vlajka Dne Země: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/f3/Earth_flag_PD.jpg/230px-Earth_flag_PD.jpg)

Neoficiální vlajka Dne Země Johna McConnella

Více ke Dni Země také na straně 7

Věděli jste, že

První Den Země byl slaven v San Francisku již v roce 1970, tedy před více než čtyřiceti lety. OSN se ke svátku připojila o rok později a v roce 1990 se začal slavit Mezinárodní den Země po celém světě 22. dubna. (red)

Projektový den u příležitosti Dne Země

Severozápadní okruh

Já jsem šla do skupinky k panu řediteli, kde jsme se prošli po naučné stezce (severozápadní okruh). Na začátku jsme dostali mapky, kam jsme si na každém stanovišti zapsali několik věcí. Například nadmořskou výšku, kterou jsme zjistili podle navigace. Naše cesta začala u hřbitova.

Vydali jsme se do mírného kopečka, až jsme došli ke sv. Antonínu. Pokračovali jsme ke cvičáku a dál po cyklostezce. Tam už byla cesta docela dost v přírodě a museli jsme využívat navigaci.

Přestávku na svačtinu jsme měli v lese u cyklostezky. Mezitím co jsme svačili, pan ředitel někam odešel. Poté nám oznámil, že schoval nějaký papír a my jsme ho měli jít hledat. Rozdělili jsme se na dvojice. V celé skupině nás bylo jen šest, takže vznikly tři dvojice. Postupně jsme se vystřídali v hledání s pomocí navigace a pokračovali jsme dál.

Nevím, jak jsme to dokázali, ale vylezli jsme u potoka u hřiště pod nemocnicí. Pan ředitel nás upozornil, že v potoce můžeme vidět „vodní myš“. Měli jsme štěstí a hryzce vodního (jak se ten hlodavec správně jmenuje) jsme opravdu viděli. Potom jsme šli do parku, kde jsme viděli jinan dvoulaločný.

Celkově to byl super výlet, akorát bylo špatné počasí. Takže kdyby nemrhlo, tak bych si tu trasu klidně prošla znova :)

(J. Pokorná, 8. A)

Merklovka

Den Země je dnem, kdy se lidi snaží co nejvíce uspořít a neznečišťovat planetu. S panem učitelem Chytrým jsme se vydali do lesa. Ráno v 8:00 jsme vyjeli z Rakovníka do Lužné a tam odtud jsme se vydali pěšky na Merklovku. Cesta byla nádherná, přestože trochu pršelo.

Když jsme dorazili na místo, tak jsme si sedli a chvíli jsme odpočívali a pak jsme šli pro dřevo na oheň. Když jsme zapálili oheň, tak jsme čekali, než se rozhoří a pak jsme si opekli buřty. Prohlédli jsme si okolí a vydali se na zpáteční cestu do Rakovníka.

V půli cesty, což je asi 6 km, si Petr Strnad vzpomněl, že nemá bundu, a tak se pro ni musel s Petrem Debnarem vrátit. Po půl hodině jsme mohli pokračovat (inu co nemá člověk v hlavě musí mít v nohách, vid', Petře :). Na polní křižovatce do Lužné se odpojil Dominik Vágner s Terezou Cinkovou.

Podle mě jsme si to užili všichni, takže se jednalo o velice povedený pochod, děkuji všem, co se na tomto projektu podíleli. (H. Beulakker, 9. A)

Fotografie: školní archiv

Co plánujete na prázdniny?

Zeptali jsme se šesti žáků a jednoho učitele, jaké mají plány na prázdniny, jestli už mají připravený program nebo jim ho vymyslí rodiče či teprve hodlají zapřemýšlet o tom, kde stráví letní prázdniny. Nakonec nám nedalo a zeptali jsme se i na to, jak si představují ideální dovolenou. Snad vás zaujmou zajímavé odpovědi, některých žáků a ředitele. :-)

Henrik Beulakker, 15 let

Chtěl bych se podívat k moři, nejlépe do Chorvatska, ale to bohužel letos nevyjde. Jinak rád jezdím na kole, tak si udělám pár výletů na něm.

Ideální dovolená: Kdekoliv u moře.

Valérie Procházková, 14 let

Já zatím nic neplánuji, to spíš moji rodiče. Táta mi slíbil, že mě vezme někam do ciziny, ale to ještě není jisté. Ale určitě jako každý rok pojedeme na kole na Šumavu.

Ideální dovolená: Musí to být něco, co je v přírodě a je trochu dobrodružné.

Dominik Hůla, 14 let

Pojedu s rodinou na chatu na Křivoklát. Jinak budu doma na počítači.

Ideální dovolená: Určitě u moře.

Michaela Jankovcová, 14 let

Zatím nevím jistě. Plánujeme jet na Moravu, kde máme příbuzné a k moři do Chorvatska.

Ideální dovolená: Kdekoli s rodinou.

Kateřina Vokurková, 15 let

Pojedu na dva týdny na tábor a se spolužáky plánujeme nějaké rozloučení.

Ideální dovolená: Pro mě je ideální dovolená u moře.

Klára Konopásková, 15 let

Pojedu s rodinou na dovolenou do zahraničí. Jinak mám ráda koně a musím se také o ně starat, takže určitě i s nimi strávím prázdniny.

Ideální dovolená: K dovolené patří relaxace, takže něco, kde se dá odpočívat, nejlépe někde na Hawai.

Mgr. Karel Folber

Prázdniny strávím po tuzemsku, budou výlety na kole s rodinou, také nějaké poznávání. Ale zatím nemám hotové plány.

Ideální dovolená: Základem je slunce a když je slunce, tak funguje všechno. :-) K. Jelínková, 9. B

Příspěvky kamarádů z 1. stupně

O sněhové víle
Byla jednou jedna divněha a
ja se jmenovala Arnoštka. A ta
Arnoštka věřila na víly. Ale n' b'ho
jiný z jejich kamarádů na víly
nevěřil. Arnoštka jim ale chtěla
dohrát, že víly se tuji.
A tak si říkala: půjdu tu víla
hledat. Na dlouho přišla, a
přes korytá přišla k chaloupce.
A ta chaloupka byla celá
zasněžená. Arnoštka si řekla:
sady je ale sama, každou jinu
promluvit. Laskavi přišla, a proto
je u sněhové víly. Byly jí skvělé
ma. Ano ja jsem skvělá. A víla
se zepřela: chtěla byt s normá-
lní člověk jako bychálek byt se
navíc psát číst, a jít spouštv
jiných věcí. Od té doby byly
nejlepší kamarádky.
Konec

Obrazek k pohádce

O sněhové víle

Linda Starová, 2. A

Karolína Černá 2. A: POHÁDKA O SRNEČKOVI

Byl jednou jeden les, který se dělil na dvě poloviny. Ta první polovina byla světlá a bydlela v ní pouze dobrá zvířátka. V té druhé polovině vládla zlá kouzla a zvířátka si vůbec nepomáhala.

Jednou se v té dobré polovině lesa narodil malý srneček. Měl kamaráda zajíčka, který se ztratil poté, co si hrál na kraji temného lesa. Srneček byl chytrý a velice čiperný. Jeho maminka ho strašila pohádkami z druhé strany lesa, ale přesto byl srneček moc zvědavý. Jednou vyrazil srneček k druhé polovině lesa, ozývaly se z ní divné zvuky, ale srneček přesto vkročil na druhou stranu. A čím víc se přibližoval k tomu divnému zvuku, tím víc byl zvědavý.

Došel k tmavé jeskyni, ve které byla obrovská klec. Když srneček přišel blíž, tak uviděl, že v té kleci jsou všechna zvířátka, která se ztratila ze světlé poloviny lesa. Našel tam i svého kamaráda zajíčka. Najednou se začaly ozývat strašidelné zvuky a za chvíli u srnečka stál houf zlých zvířat. Chytily ho a táhly ke kleci.

Srneček se ze samého strachu rozplakal a začal volat o pomoc. Zlá zvířata se zle smála. Vtom srnečka uslyšel jeho tatínek, silný srnec a přispěchal mu na pomoc. Dorazil do jeskyně, rozehnal zlá zvířata, rozkopl zámek klece a srnečka si odvedl.

Všichni šťastně došli domů a z lesa, kde žila hodná zvířata, se už nikdy nikdo neztratil.

ZÁPISKY Z CYKLOTURISTICKÉHO KURZU

Druhý den začal pěkně, už jen tím, že jsme se probudili se štípanci po celém těle. Trochu síly nám přece jen dodala dobrá snídaně. Vyndali jsme si zablácená kola, což mi trochu sil opět ubralo. Hned poté jsme vyrazili na krátký dopolední okruh. Po silnici to utíkalo opravdu rychle, ale naneštěstí jsme vjeli na rozblácenou „polňačku“, na jejímž konci čekalo rozcestí. Náš vedoucí Robert Chytrý se nás zeptal, zda bychom chtěli jet chvíli lesem po rovince nebo těžším terénem, samozřejmě dvě holky a jedna manželka na sedm chlapů a jednoho učitele je málo, a tak jsme se vydali těžším terénem.

Popravdě jsme ho čekali opravdu těžký, ale až na jeden kopec a hodně vody se cesta zdála v pohodě. Jenže zdání klame, té vody tam bylo opravdu tolik, že nám nezbývalo nic jiného, než přejít rozbouřený potok. Dominik Kratochvíl, první odvážlivec, se bezhlavě pustil do potoka a nakonec ho i přejel, za ním se vydalo pár dalších odvážlivců, kteří zafungovali jako nosiči našich kol. Nás tři děvčata velmi odvážně přenesl pan učitel.

Nakonec nám bylo líto, že jsme si to také nezkusili přejet. Na druhou stranu, kdy se nám poštěstí, že nás pan učitel přenesse přes potok. (K. Jelínková, 9. B; fotografie: školní archiv)

KERAMIKA

Na škole jsme začali pracovat s keramickou hlinou. To by nebyla žádná novinka. Od ledna je součástí dílny také elektrický hrnčířský kruh, takže všichni zájemci o práci s keramikou pomalu zjišťují, že vytočit třeba jen malou „mističku“ není vůbec žádná legrace. O hrnku nebo větší váze ani nemluvě. Na fotografii je ukázka práce žáků 1. stupně (redakce; foto: školní archiv)

ný. Dosud jej už vyzkoušelo přes 150 lidí a velká část z nich tento lék doporučuje svým příbuzným a svým přátelům. Pravopisoreversum obsahuje takové chemické látky, které zvyšují v mozkových cévách sílu myšlení a zlepšují představitivost. Tento zázrak má v sobě nové a dosud neznámé látky, jako jsou například Revergulus, Kumus, Hamimus, Cukrland, Sůlkal, Tlakojojot apod... Více informací o obsahu tohoto léku se dočtete na webových stránkách www.pravopisoreversum.au

Řekli nám o léku

Milka (18 let) - nešikovná mladá slečna

Tento lék je naprosto dokonalý. Na vysoké škole, kam chodím je potřeba zvládat pravopis dokonale, ale bohužel všude jsem dělala chyby. Na tento lék jsem narazila náhodou na internetu a podle reklamy mě zaujal. Vyzkoušela jsem ho a musím říct, že cítím (oh, vlastně vidím) veliké zlepšení. Nemůžu nic jiného dělat, než všem tento produkt doporučit.

PRO: Rychlý nástup účinku...

PROTI: Malá bolest hlavy

Jarda (15 let) - hustý teenager

S tím, jak píš, se už vypořádávám několik let. Ať dělám, co dělám, skoro vždycky udělám v nějaké větě chybu. Například, že napíši „mladí“ místo „mladý“ apod... Sice vím, že už přídavná jména mám znát dlouho, ale jak už jsem říkal, ať dělám, co dělám, vždycky udělám nějakou hrubku ve větě. Zbytečně kvůli tomu dostávám špatné známky. Nedávno jsem na Facebooku narazil na nějaký nový lék na zlepšení schopnosti pravopisu. Musím říct, že je to doslova BOMBA! Hrozně mi to pomohlo a díky pravopisoreversu už nedělám tak zbytečné chyby, jako dřív. Doporučuju!

PRO: Efektivnost, malé a krátké užívání...

PROTI: Větší spavost

David (14 let) - mladý kluk

Tohle je naprostý propadák! Na tento šmejd jsem narazil v novinách, jak si ho všichni vychvalovali, sám jsem ho vyzkoušel a vůbec mi to nepomohlo. Z češtiny mám dvojku a vůbec to nepomáhá! Nechápu, proč si ho tak všichni vychvalují, já tu trosku nechci ani vidět! Dohnalo mě to spíše k závislosti na počítači! Byl jsem vzorový žák a teď tohle! Podle mě to patří do odpadu!

PRO: ---nic---

PROTI: Zvýšení závislosti na počítači, střešní potíže, větší spavost...

RE: Milý Davide, ve tvém příspěvku není ani jedna hrubka! Tak se mi zdá, že i v tomto případě pravopisoreversum zapůsobilo bezchybně.

Na začátku června byli naši prvňáčci v rakovnické knihovně pasováni na čtenáře.

Pohár rozhlasu se konal v květnu a nechyběly ani naši reprezentanti.

Druhé místo si z vědomostně-dovednostní soutěže přivezlo družstvo z naší školy. Fajn.

Z plavecko běžeckého poháru.

Mistrovství ČR v šachu

9. - 16. března 2013 se hrálo mistrovství ČR v šachu. Konalo se v Koutech nad Desnou v hotelu Dlouhé Stráně. Za Rakovník jsem se zúčastnila já v kategorii D14 a Veronika Vaňková v kategorii D16.

První kolo jsem hrála se sedmou nasazenou a prohrála jsem. Verča hrála také se sedmou nasazenou a také prohrála. Ve druhém kole jsme obě dostaly bod za volno. Ve třetím kole jsem hrála s kamarádkou Martinou Tajovskou. Chtěla jsem jí porazit, ale po dlouhém boji to skončilo remízou. Po sedmi kolech jsem měla čtyři a půl bodu. To znamenalo, že v osmém kole jsem hrála na první šachovnici s Natálií Kaňákovou, která vyhrála celý turnaj. Pochopitelně jsem neměla šanci... Deváté kolo už byla jen „ztráta času“. Asi po hodině a půl jsem měla prohranou partii a vzdala jsem to. Přesto si myslím, že čtyři a půl bodu z devíti a desáté místo je docela úspěch. Během turnaje jsme si zahráli také bowling, byli jsme na lyžích a v bazénu. Co se Verči týká, tak ta soupeřila nejen se soupeřkami, ale i s nemocí. Po devíti kolech měla jen dva body, což znamenalo poslední místo. (J. Pokorná)

Proč vydáváme časopis jenom dvakrát ročně

Vytvořit časopis dá práci; někdo musí příspěvky napsat, jiný zkontrolovat, pozornost se musí věnovat také grafické podobě. Objevil se požadavek, aby časopis vycházel jako měsíčník. Představa je to bohužel nereálná, doplatila by na to samotná Jednička. Ti, kteří volají po více číslech, argumentují větší aktuálností a mají částečně pravdu. V prosinci vydané články pojednávající o letních zážitcích skutečně nemusí být nejžhavější novinkou. Požadavek aktuálnosti však chceme splňovat zvláštním webem - <http://casopis-jednicka.webnode.cz>.

PŘEDSTAVUJEME NAŠE UČITELE

Mgr. Milena Fridrichová

Dobrý den.

- Ahoj.

* **Chtěla jste být vždy učitelkou?**

- Ano, chtěla. Už jako malá.

* **Mimo jiné jste učitelkou dějepisu. Pamatujete si všechno nazpaměť, nebo si musíte látku před hodinou zopakovat?**

- Ano, opravdu pamatuji. Ale látku si před hodinou zopakuji, abych se moc nerozpovídala a držela se daného tématu.

* **Když se rozhodujete, jakou konečnou známku dáte žákovi, ovlivňují Vaše rozhodnutí i sympatie k žákovi?**

- Podle průměru se moc nerozhoduji, je to spíš taková pomůcka pro mě. Rozhoduje to, jak je žák aktivní v hodině, jak pracuje, jaký má k tomu vztah.

* **Máte nějaké koníčky?**

- Čtení, zahrada, pejsek.

* **Ano, to vím, že máte malého pejska, jaká je to rasa? Je spíše chytrý, nebo tzv. trouba?**

- Yorkšír Amálka, není chytrý, ale spíš, slušně řečeno, vychytralý.

* **Právě skončilo MS v hokeji. Dívala jste se?**

- Pár zápasů jsem viděla, ale jedině, když jsme hráli my, Češi

* **Zajímáte se o nějaký jiný sport, kterým jste fanouškem? Ať už jen pasivně.**

- Ano, ale skutečně jen pasivně. V televizi se dívám nejčastěji na tenis a fotbal.

* **Máte tedy nějaký oblíbený fotbalový tým?**

- Samozřejmě, Spartu Praha. Už od dětství, kdy jsme se kvůli tomu s bratrem hádali. On fandil Chelsea a já Spartě.

* **Chtěla by jste učit jinde než na základní škole? Na střední, nebo třeba rovnou na vysoké.**

- Ne, vždy jsem chtěla učit na základní škole, jinde ne.

* **Kam vyrážíte na prázdniny?**

- Na chalupu do Zavidova a do Itálie po památkách.

* **Co je nejtěžší na práci učitele / třídního učitele?**

- Teď je rozhodně dost těžké děti nějakým způsobem zaujmout.

* **Jaká jste byla žákyně na základní škole? Co Vás nejvíce bavilo a naopak?**

- Vzorná! (smích). Bavil mě samozřejmě dějepis a čeština. Potom také občanka a fyzika. Je zajímavé, že mě bavila fyzika, ale nesnášela jsem matematiku a chemii.

* **Co si myslíte o naší třídě - jak se Vám líbila celé čtyři roky?**

- V 6. třídě nadšení, postupně to nadšení opadá, ale to je nejspíš normální.

* **Budete po nás mít ještě nějakou třídu?**

- Ano, hned příští rok.

* **Na co nejraději vzpomínáte?**

- Jsem ráda, že má bývalá třída velmi dobře maturuje. Prý na mě při maturitě vzpomínají, co jsem se jim snažila vštípit. To mě opravdu těší.

* **Děkuji, na shledanou.** Rozhovor připravila M. Jankovcová, 9. B

PREVENTIVNÍ PROGRAMY: ZÁBAVA, SPOLUPRÁCE, FAJN LIDI

Od 20. do 23. května se na škole konaly programy zaměřené na prevenci. Podle mě šlo o to, abychom se naučili domlouvat a spolupracovat.

Nejprve jsme se vydali s Mirkem a Janou (tak se jmenovali naši lektori) do lesů za kynologickým cvičišťem, kde pro nás připravili různé kontaktní hry. Na začátku jsme se seznámili a aby si nás pamatovali, tak jsme měli na sobě lístečky se svým jménem.

Pak jsme cvičili nejrůznější věci, například jsme dělali ve dvojici tzv. věčko. Já s Míšou jsme to zvládli dobře, stejně jako želvičku, ale řeknu Vám, že to bylo docela dost těžké! A to mělo přijít na řadu lano; pro mě je lano nepřítel, kterého se tak trošku bojím...! Nejprve přišel level 1. Lano jsme pouze přeskakovali, postupně se úkoly stávaly těžšími. A pro mě, takového strašpytla, dokonce hodně těžkými!

Nakonec jsme se rozdělili do různých skupinek a soutěžili. Tak, že jsme byli všichni v kruhu (uprostřed lana) a snažili se protivníka dotknout míčkem. No samozřejmě vyhrála naše skupinka, protože Kuba Tůma a Vašek Vích, ty to za nás vyhráli (byli strašně rychlí a spolupracovali spolu jenom oni dva a my ostatní se jenom dívali). Potom jsme museli udělat, že v té skupince musí být na zemi 6 rukou a 5 nohou. Bylo to těžké, ale zvládli jsme to.

Po návratu do školy a krátké přestávce na svačinu jsme se odebrali za školu k fontánci, kde nám Mirek s Janou přečetli příběh o dívce Abigail, která obětovala vše, aby navštívila svého nemocného přítele i za cenu, že ho podvede s převozníkem, aby ji mohl převézt! Potom jsem srovnávali, jak myslí kluci a jak holky. Tak, že jsme řadili postavy podle sympatie. Kluci se hráli scénku, ve které vyjádřili, co se jim na holkách (různé vlastnosti) nelíbí a my holky udělali to samé o klucích. Bylo to docela zajímavé. Kluci měli pomlouvání, přetvářku, my holky agresí, lenost a tvrdohlavost. Když jsme se na konci dne loučili, měla jsem pocit, že jsme se po dlouhé době zase chovali jako správná třída. (K. Vokurková, 9. B; fotografie: školní archiv)

Na den prevence rizikového chování jsme měli přijít sportovně oblečení. A jelikož kromě pár výjimek jsme docela sportovně nezaložená třída, trochu jsme se báli. Když jsme uviděli u průvodců lana, báli jsme se ještě víc. Cesta tam byla pro mě něco šíleného, protože jsem alergik a celou cestu nás pronásledovala řepka. Myslela jsem, že je to nekonečné. Pak jsme ale sešli ze silnice na malý plácek nedaleko „jiláku“ a alergie povolila. Čekalo nás představení, šlo to celkem hladce. Dalším úkolem bylo házení tenisáků. Nejdřív jeden, dva, tři, nakonec se jich našlo pět. Nesměl nám spadnout ani jeden. To se bohužel nepovedlo. Pak došlo na lana a ukázalo se, že naše obavy byly zbytečné. Mysleli jsme, že budeme šplhat, ale Mirek s Janou točili lanem a my podbíhali. Když to někdo zkazil, šli jsme všichni znovu.

Když nastal čas svačiny, najedli jsme se a šli do malé tělocvičny. Tam nás čekalo pár otázek a příběh, který jsme měli rozluštit. Poslední stanoviště byl park. Rozdělili jsme se na kluky a holky, dostali papíry a měli jsme psát, co nám vadí a co bychom chtěli změnit na opačném pohlaví. Hned nás napadlo několik bodů. A kluky samozřejmě taky.

Celý den byl příjemný, počasí nám přálo a tak jsme si to pořádně užili! (L. Pavlíková, 8. A)

Našli jsme poklad...

Kdo by si nepřál najít opravdový poklad. Snad každý někdy snil o tom, jak při toulkách přírodou nalezne v korytě potoka valounek zlata nebo ve vyorané brázdě alespoň starý hliněný hrnec plný vzácných mincí.

Svého druhu poklad jsme během úklidových prací v naší škole skutečně našli, byť se o žádné cennosti v pravém slova smyslu nejedná.

Ze zaprášeného regálu na nás vykoukl Papoušek. Nikoliv opeřenec, ale páté číslo školního časopisu z října roku 1999, na jehož tvorbě se podíleli tehdejší redaktoři Marek Vachtl, František Mutinský, Adéla Petrboková, Jan Černý a Michal Koptár. V Papouškovi byl také tento vtíp:

Maminka: „Tak si to rozmysli, Pepičku, jestli nesníš ten obalovaný celer, zavolám okamžitě Polednici.“

Pepíček: „Mami, ty si opravdu myslíš, že ta Polednice ho bude jíst?“ [Více o Papouškovi na straně 12](#)

Aha, máš šmechl
třetí je na páté číslo
Papouška, proto
jávem si jako vás
připravil novou
nabídku příběh.
Dále se bude snažit
stále vyhledovat
šarapat.
Páté Papoušek

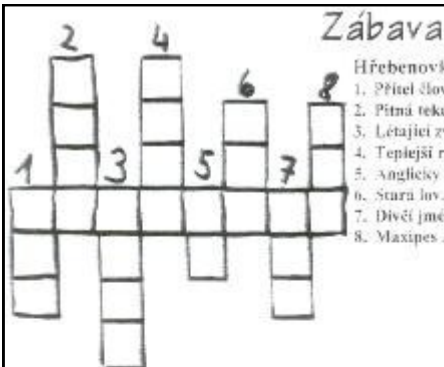
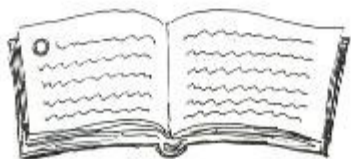
ZE ZHOŘE

O vodníkovi na Krakovském potoce

Když šel ve Zhoři sedlák, který měl jediného syna. Ten si nejraději trávil u Krakovského potočka, který teče nedaleko Zhoře a ústí do říčky Javornice. Jednou - bylo to právě v den Buřba těla - šel selský synek s několika kamarády opět k potočku, aby si zde hráli. Sedli si pod starou vrbu a pozorovali ukořině krajinu. Najednou viděli, jak vyběhl z potoka podivný zelený mužíček. Posadil se na břeh, zal si boty a pohodlně se rozvalil. Klukům došlo, že je to vodník. Protože to bývá rošťáci jak se patří, napadlo je, že by ho mohli chytit a odvést domů, aby sekočil v potace. Doma často slyšeli vypravovat, jak je to snadné vodníka chytit. Počali-li se někomu hodit hasmránovi na krk lřkový provaz, může ho bez nebezpečí chytit a odvést, kam mu líbí. Na souši prý nemá zelený mužíček žádnou moc a sílu.

Jak se kluci dohodli, tak také uđělali. Z kmene nedaleko stojící lípy seděli kus kury, otoupali z ní řeku a upletli provaz se smyčkou. Teď už zbývalo jen hodit provaz vodníkovi kolem krku a zbavit ho síly. Losovali, kdo to uđělá. Los padl na smolného synka. Ten se k vodníkovi přikradl sezadu, roztočil smyčku, a než se hasmrán radál, měl ji omotanou kolem krku. Ihned k němu přiskočili ostatní hoši, chopili se provazu, aby lapeného vodníka uvedli do vsi. Ten se však k jejich velkému úžasu najednou proměnil v psa. Když kluci vypověděli, že pes je ve skutečnosti chycený vodník, rozhodli starší, aby byl utrazen. Exekuce se stal jedináčkův otec. Dal psa zlehat, uskl mlou oca a nohy a takto zohaveného ho hodil do potoka, aby se tam utopil. Od té doby začalo ve Zhoři strašit. Každé roka, když se hrálo o Božím těle procesí kolem Zhoře do Raustínova, zbarvila se voda v potoce červená. Na břeh se vysoukal zohavený tvor a hlavou kýval na některou větovou stranu. Kde pak bylo vždycky zle. Sucha, neúroda, deště nebo krupobití začly práci a námaha obyvate Zhoře. Tak se mnil vodník za nešťákův šin, který byl na něm spachán.

Přesně po třech letech se ve vlnách Javornice utopil při koupání sedlákův syn. Lidé se začali stáku věřhat obiloukem a ten pustl. Sedlák svého syna dlouho nepřežil a brzo se odebral za ním. Když se stavení svázilo na hromadu, postavil zmořštl na jeho místě kapištku. Rázem ustaly všechny dosavadní svízele. Krato sedlák byl potěšen a vodník usmřen.

Zábava

Hřebeňovka

1. Přítel člověka
2. Pitná tekutina
3. Létající zvíře
4. Teplejší roční období
5. Angličtý „nahanec“
6. Stará luv. zbraň
7. Divčí jméno
8. Maxipes ...

Jestli chcete, můžete také přispět tím do krabice také nějaké přínosky do zabavy!

Vtipy

Lěkar: „Vidim, paní Zatlínová, že jsem, kterou jsem vám doporučil, moc nepomohl. Přitom jsem ji sám na sobě vyzkoušel, a když jsem dva týdny na jineho nejedl než tři kolečka denně, zhubl jsem o deset kilogramů.“

Pacientka: „Když ono je to těžky, pane doktore. To mně a přední ještě jakž takž zvládám, ale jak vidim manžel, že veze to kolečko večerní, uđela se mi špatně od žaludku.“

Američane let, to obětně ontze a co vidit, hlási na Zemi. Najednou vidit a hlási: „Rusové utrají Město na červeně, co máme dělat?“

Ze Země dostávají pokyn: „Ne, vyčkajte dalších rozkazů.“

Za pár dní hlási: „Rusové odietli. Město je celý červeně, co máme dělat?“

Pokyn ze Země: „Vezmte bílou barvu a napište na měsíc COCA COLA.“

Maminka: „Tak si to rozmysli Pepičku, jestli nesmí ten ubalovaný cesar, zavolam osamřtě Poloznici.“

Pepiček: „Mami, ty si opravdu myslíš, že ta Plodnice ho bude jist?“

Tetička: „Mám fámatickou schopnost přímo od Boha. Umim vyvolávat duchy.“

Pepiček: „Já je zas untim vypouštět.“

Frantík: „Pepičku, že ta kočka je mrtvá?“

Pepiček: „Bolížel.“

Frantík: „Vidíš, měl jsem pravdu když jsem říkal, že kočka koupání osenáš.“

Pepiček: „Neměl jsi pravdu. Koupání náhodou smesla docela dobře. Nevydržela žolmání.“

Hádanka:
Proč má pes ocas?
(Aby se nepřevrtil)
když vypázne
jazyk.

Hádanka:
Může někdy
televize nahradit
naviny? (Nemůžete
zkuste si uzemě
zabalit do
abazovky)

Naučnou stezku si v květnu prošli žáci 3. třídy paní učitelky Pazákové. Fotografie byla pořizena na cestě vedoucí ke kynologickému cvičišti. (autor: E. Švarcová)

Hodně zajímavou akci, která se na naší škole konala, byla ukázka tchoukballu. Tento sport jsme začali trénovat od 2. pololetí. (foto: školní archiv)

Řešení z minulého čísla

Kvíz Jak znáte Simpsonovi na straně 7:

1c, 2b, 3c, 4c, 5a, 6a, 7b, 8c, 9b, 10a

Jednička

1/2013 Školní časopis Jednička vydává 1. základní škola, Rakovník, Martinovského 153, IČ 47016973. Vychází pololetně. Cena výtisku: 10,- Kč. Školní časopis je zapsán v evidenci periodického tisku Ministerstva kultury pod evidenčním číslem MK ČR E 20455.

„90-60-90. FUNGUJE TO, ČAU DĚČKA!“

Takto obvykle začíná své vystoupení v pořadu Na stojáka Iva Pazderková.

Známost herečku, moderátorku, komičku a modelku Ivu Pazderkovou jsem potkal v Praze na Lodičkovém sprintu a téměř tři hodiny sledoval její moderování. Každou přestávku, byly celkem tři, jsem se ji snažil odchytnout a položit jí pár otázek. Avšak vždy se hned vytratila do stanu pro organizátory a tak jsem čekal dál. Asi v půl sedmé celá akce skončila a já jsem se chytil poslední šance. Ivu Pazderkovou jsem našel. Velice mile a ochotně na mé otázky odpovídala.

Kdy a jak jste začala svoji hereckou a moderátorskou kariéru?

Já jsem začala svou hereckou kariéru v devíti letech v dramatickém kroužku rolí kozla ve hře Zvířátka a Petrovští. A pak jsem vystudovala reálné gymnázium a po gymnáziu jsem šla studovat JAMU, obor činoherní herectví. Potom jsem nastoupila do Divadla Na Fidlovačce a mezi tím jsem hostovala v brněnských divadlech.

Já si myslím, že většina našich čtenářů vás zná buď z pořadu Na stojáka, který běžel na HBO, anebo teď z nové sou-těže Pekelná výzva. Jak se připravujete na moderování takovýchto akcí nebo na natáčení zábavných pořadů?

Každá akce vyžaduje jinou přípravu. Úkolem moderátora je říct lidem, co probíhá a co bude následovat. Je to jenom takový průvodce programem. Na stand-up je jiná příprava. Tím že improvizuji je to pro mě především adrenalin. No a samozřejmě práce v divadle, která je pro mě stěžejní, je zase úplně jiná. Jsem už deset let na Fidlovačce, tam je to zkoušení dva až tři měsíce každého jednotlivého kusu. Takže příprava je různá, ale je nutná.

Co je nebo co bylo vaší nejoblíbenější rolí? Co vás nejvíc bavilo?

Já vlastně nevím. Já nemám úplně ty nejoblíbenější role. Tedy v divadle ano, ale ve filmu nebo seriálu myslím, že jsem zatím neměla roli, která by mě vyloženě chytla za srdce. Možná je to tím, že jsem zatím ve filmu měla malé příležitosti. Ale v divadle jich mám mnoho. Třeba v poslední době je to postava doktora S. ve hře Hotel mezi dvěma světy a postava Lorrein ve hře Tři holky jako květ na Komorní Fidlovačce.

Začínala jste v dramatickém kroužku. To jste chtěla být už od dětství herečkou, moderátorkou a komičkou?

Já jsem herečka. Já tomu všemu dohromady říkám herečka. Jenom dělám více disciplín. Ano, chtěla jsem být herečkou od dětství. Vlastně od té doby, co jsem v tom dramaťáku poprvé exhibovala před lidmi. Nějak mě to bavilo. A já potřebuju dělat věci, které mě baví.

To asi všichni.

Ale já mám to štěstí, že to můžu dělat a to je obrovský dar. Je hrozně důležité vybrat si povolání a směr, který vás baví. Protože pokud vás něco nebaví, tak to většinou člověk nemůže udělat dobře.

Na akcích jste taková veselá, vtipná..., jste taková i v soukromí?

Já doufám, že jsem milá, možná že jsem občas i vtipná, ale doma jsem spíš mlčenlivá. Jsem spíš tišší a hloubavější typ.

Co byste vzkázala klukům či dívkám, kteří se chtějí stát herečkou, hercem, moderátorem?

Já si myslím, že ke každému řemeslu je potřeba přistupovat zodpovědně a nevnímat jenom ten výsledek. Ale je nutné se smířit s tím, že tato povolání, která jsou svobodná, ne nadarmo se jim říká svobodná, tak vyžadují nejenom talent, ale i disciplínu. Musíte se smířit s tím, že když se chcete žít tak extrémně zábavným způsobem, tak to bude vyžadovat oběti. A ty oběti nejsou úplně malé.

Děkuji za rozhovor i cenné rady.

Vojta Michal, Dětská tisková agentura

NA TÝDEN FYZIKEM, CHEMIKEM NEBO BIOLOGEM

Můžeš si to zkusit i ty.

Nezisková organizace Věča z kufru přijímá přihlášky na své letní soustředění, které se uskuteční od 15. do 19. 7. 2013 v Naučném středisku ekologické výchovy Kladno. Na soustředění si účastníci, studenti a žáci ve věku 13-17 let, vyzkoušejí například astronomická pozorování, rozbor vody a půdy, nebo odchyt drobných živočichů v místním rybníku.

Jak upozorňuje Aneta Ceplechová, jedna z organizátorek soustředění, letos bude v programu mnoho novinek. „Účastníci si budou program sestavovat prakticky sami, podle toho co je zajímavé. Většinou totiž budou probíhat dvě až tři různé aktivity zaměřené na odlišné oblasti fyziky, chemie nebo biologie souběžně. Budeme například pozorovat sluneční skvrny, kultivovat plísně, nebo experimentovat s analogovou fotografií.“ Každý z účastníků si tedy v průběhu celého pobytu sestaví svůj originální program.

„To však není jediná novinka letošního roku. Už nějakou dobu si všímáme, že naši účastníci jsou skutečně chtiví po poznání a ve volných chvílích využijí každého neuklizeného vybavení k vlastnímu zkoumání přírody. Proto připravujeme badatelský koutek, místo, kde bude dostupný mikroskop, různé preparáty a přenosné laboratoře a v něm mohou účastníci ve svém volném čase svobodně bádát,“ dodává další z realizátorů Michal Vylvěčka.

Účastníci si vše skutečně vyzkoušejí zábavnou formou, pomocí hry si osvojí spoustu nových poznatků. „Když si například udělají rozbor vody a uvidí rozdíl mezi místním potokem a vodou ze studánky, tak si ocnou daleko více, než kdybychom jim dvě hodiny přednášeli o znečištění vod,“ poznamenala Aneta Ceplechová.

Účastníky samozřejmě mimo přírodovědného programu a přednášek čekají i aktivity pro letní tábory příznačné, jako jsou výlety do okolí a spousta her.

Přihlášky na soustředění je nutné zaslat do 15. 6. 2013. Všechny potřebné informace jsou uvedeny na internetových stránkách soustředění www.vedazkufru.cz/soustredeni.htm.

I TY MŮŽEŠ LETĚT DO VESMÍRU

Poletí s námi i Čtyřlístek

Až do konce června je možné se hlásit do konkurzu na dětskou vesmírnou posádku a simulovaný let do vesmíru. Do soutěže se může přihlásit každý česky nebo slovensky mluvící člověk ve věku od 10 do 17 let. Nejdříve vás čekají internetové testy, pak samostatný projekt a ti nejlepší pojedou v říjnu na týden do Evropského vesmírného centra v Belgii. Tam projdete podobným výcvikem, jaký absolvují kosmonauti a na závěr podniknete simulovaný let do vesmíru v maketě raketoplánu. Poletí s námi i Mišpulín, Bobík, Finka a Pinča. Více na www.expedice.mars.eu.

EXPEDICE
MARS
2013

DOBŘÁ RADA PŘÍDAVKU

Jak zvládnout poslední školní měsíc

Období zkoušení a písemek. Měli byste vědět, že **mozek**, stejně jako jiné orgány člověka, **je nutné procvičovat**. Podobně jako sportovec musí tvrdě trénovat, aby pocílal co nejlepší výkon. Udává se, že již po 3 - 4 dnech "klidu" velmi znatelně klesá schopnost mozku pamatovat si a logicky usuzovat. Proto je dobré se učit pravidelně celý rok.

Mozek ke svému správnému fungování **potřebuje také odpočinek**. Časový plán učení by měl tedy vypadat přibližně takto:

Učíme se 15 - 25 minut (podle složitosti učiva). V této *fázi aktivního učení* používáme především levou část mozku, která má na starost logické myšlení a také paměť. Po uplynutí této doby klesá koncentrace a mozek potřebuje přestávku. V přestávce (alespoň 5 minut), tedy ve *fázi odpočinku*, se pokoušíme co nejvíce zapojovat pravou část mozku, kde sídlí především fantazie, tvořivost a vůbec všechny "nelogické" lidské vlastnosti. Můžeme poslouchat hudbu, zpívat, kreslit, tančit, protáhnout svaly, ale také třeba umýt nádobí, vyluxovat... Po odpočinku následuje opět intenzivní učení, pak další fáze odpočinku, atd. Pokud člověk takto postupuje, dokáže se během dne (pochopitelně s přestávkami na jídlo a další biologické potřeby) naučit neuvěřitelné množství látky.

Někteří žáci a studenti se během posledního měsíce pokoušejí dohnat své dosavadní "flákání" a učí se ve dne v noci. Okrádají se o spánek. Jenže mozek potřebuje pravidelnou regeneraci (obnovu). K ní dochází právě během spánku. Zvláště těsně před zkouškou mozek vyžaduje důkladný odpočinek.

Další věc, kterou mozek potřebuje, je **výživa**. Tedy dostatečný přísun tekutin na bázi vody, živin, vitamínů, minerálů, některých stopových prvků a kyslíku.

Tak hodně štěstí při učení!

